

Δευτέρα 16/12/2024

Όλη η Ομορφιά και η αιματοχυσία (2022)

ΟΛΗ Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ Η ΑΙΜΑΤΟΧΥΣΙΑ ALL THE BEAUTY AND THE BLOODSHED

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Λόρα Πόιτρας
Ηθοποιοί: Ναν Γκόλντιν, Κλερ Κάρτερ, Ρόμπερτ Κολόντι, Αλεξάντερ Β. Λιούις, Λόρα Πόιτρας, Σον Βεγγέζι, Τομ Πάβλα
Μοντάζ: Είμι Φουτ, Τζο Μπίνι, Μπράιαν Α. Κέιτζ
Χώρα: Η.Π.Α. (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 113'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: Υποψηφιότητα για Όσκαρ και 35 Βραβεία και 52 υποψηφιότητες
Academy Awards, USA 2023, Υποψηφιότητα καλύτερο ντοκιμαντέρ.

-18 Βραβείο Καλύτερου ντοκιμαντέρ από τα εξής 18 φεστιβάλ: Boston Society of Film Critics Awards 2022,

Florida Film Critics Circle Awards 2022, Film Independent Spirit Awards 2023, Stockholm Film Festival 2022,

Vancouver Film Critics Circle 2023, Austin Film Critics Association 2023,

Greater Western New York Film Critics Association Awards 2022, North Dakota Film Society 2023,

Columbus Film Critics Association 2023, Critics Association of Central Florida Awards 2023,

London Critics Circle Film Awards 2023, Greater Western New York Film Critics Association Awards 2022,

North Dakota Film Society 2023, Columbus Film Critics Association 2023,

Critics Association of Central Florida Awards 2023, Los Angeles Film Critics Association Awards 2022,

Oklahoma Film Critics Circle 2023, International Online

26

Cinema (INOCA)2023.

-National Board of Review 2022, USA 2 Βραβεία, Freedom of Expression και Top πέντε ντοκιμαντέρ.

-National Society of Film Critics Awards, USA 2023. Καλύτερη non-fiction ταινία

-New York Film Critics Circle Awards 2022,

« « «
-Toronto Film Critics Association Awards 2023, Βραβείο ντοκιμαντέρ Allan King.

-Venice Film Festival 2022, 2 Βραβεία: Χρυσός Λέων, καλύτερης ταινίας και του Ιδρύματος Smithers στη Λορα Πόιτρας.

-Athens International Film Festival Βραβείο Χρυσή Αθηνά καλύτερου ντοκιμαντέρ.

-Cinema Eye Honors Awards, US 2023, 2 Βραβεία, Εξαιρετη σκηνοθεσία και The Unforgettables στη φωτογραφία.

-GALECA: The Society of LGBTQ Entertainment Critics 2023, 2 Βραβεία Dorian, ντοκιμαντέρ και LGBTQ.

-Montclair Film Festival (MFF) 2022, Βραβείο ντοκιμαντέρ, Bruce Sinofsky.

-Americana Film Fest 2023, Βραβείο κοινού.

-The Guardian's Best Films 2023, Βραβείο καλύτερης ταινίας.

Χρυσό Λιοντάρι στη Βενετία και οσκαρική υποψηφιότητα για ένα πρωτότυπο, θαρραλέο, ευρηματικό και επίκαιρα πολιτικό ντοκιμαντέρ από τη δημιουργό του «Citizenfour».

Ντοκιμαντερίστρια με έντονο πολιτικό προσανατολισμό, στην παράδοση του Ρόμπερτ Κρέιμερ, της Μπάρμπαρα Κοπλ και του Μάικλ Μουρ, η **Λόρα Πόιτρας απέσπασε το 2014 το Όσκαρ για το σο-**

καριστικά επέειγον “**Citizenfour**”, πάνω στις ανατριχιαστικές αποκαλύψεις του Έντουαρντ Σνόουντεν. Στο πλευρό ακτιβιστών που υψώνουν το ανάστημά τους απέναντι σε παντοδύναμα συστήματα εξουσίας, η 59χρονη Βοστονέζα στάθηκε αμέσως μετά στο πλευρό του Τζούλιαν Ασάντζ με το “**Risk**” (2016), για να περάσει τώρα στην εξίσου θαρραλέα βιογραφική προσέγγιση της φωτογράφου **Ναν Γκόλντιν**, μιας έντονα πολιτικοκοινωνικά ενεργής προσωπικότητας, οι πολυμέτρες εξεγέρσεις της οποίας ξεκινούν από τη δεκαετία του ’60.

Γεννημένη από εβραϊκής καταγωγής μεσοαστούς το 1953, η Γκόλντιν μεγάλωσε σε μια παραγμένη οικογενειακή καθημερινότητα, η οποία στιγματίστηκε από την αυτοκτονία της αδελφής της όταν η Ναν ήταν 11 χρόνων. “**Είδα πώς την έσπρωξε ως εκεί η σεξουαλική καταπίεση**”, λέει η ίδια. Λίγο μετά εγκατέλειψε το σπίτι της και έζησε μια περιπετειώδη, μπροέμικη ζωή, η οποία την οδήγησε στην νεοϋορκέζικη underground, gay και post-punk πραγματικότητα των 70s. Την κατέγραψε μοναδικά με το φακό της και αναδείχθηκε σε μια από τις επιδραστικότερες φωτογράφους των ημερών μας, για να αποκαλύψει το 2017 πως, μετά από μια εγχείρηση, είχε εθιστεί στα συνταγογραφημένα οπιοειδή. Ξεκίνησε λοιπόν έτσι έναν αγώνα ενάντια στην οικογένεια Σάκλερ, τη φαρμακευτική δυναστεία που ήταν σε μεγάλο βαθμό υπεύθυνη για τον άπιστο αριθμό θανάτων από την κατάχρηση των οπιοειδών.

Η Πόιτρας αποτυπώνει με αφηγηματική ευρηματικότητα, αποπλιστικότητα ειλικρίνεια και λυτρωτικό χιούμορ όλη αυτήν τη διαδρομή, **αντλώντας από μια τραυματική κατάθεση ψυχής επίκαιρες ιδέες πάνω στη μεταπολεμική Αμερική, την αντισυμβατική καλλιτεχνική έκφραση και τη σύγχρονη έννοια του πολιτικού ακτιβισμού**. Από το στόχαστρό της δεν ξεφεύγει και η πολλαπλά διαπλεκόμενη και μαρκετίστικη διάσταση της “υψηλής τέχνης” (οι Σάκλερ είναι διάσημοι μαϊκίνες των εικαστικών), την οποία διαπομπεύει με αποτελεσματικότητα κινηματογραφική αμεσότητα που της χάρισε το Χρυσό Λιοντάρι στο φεστιβάλ Βενετίας και μια οσκαρική υποψηφιότητα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Η Ναν Γκόλντιν, το σκάνδαλο του OxyContin, η τέχνη που αλλάζει τον κόσμο, η ομορφιά και η αιματοχυσία σε ένα συγκλονιστικό ντοκιμαντέρ που κέρδισε το Χρυσό Λέοντα στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας το 2022 και ήταν υποψήφιο για Όσκαρ.

Τα ντοκιμαντέρ για τη ζωή και το έργο των σημαντικών καλλιτεχνών περιορίζονται συνήθως ακριβώς σε αυτό, δηλαδή σε βιογραφικά στοιχεία, παρουσίαση των κομβικών σημείων της καριέρας τους, αρχαιακό υλικό, συνεντεύξεις και κρίσεις για την αποτίμησή και την παρακαταθήκη των δημιουργιών τους. Όχι όμως ένα ντοκιμαντέρ της Λόρα Πόιτρας. Βέβαια, η βραβευμένη με Όσκαρ για το «**Citizenfour**» σκηνοθέτης καταφέρνει με το **υπέροχο** (από τον τίτλο και μόνο) «**All The Beauty And The Bloodshed**» να επιτύχει όλα τα παραπάνω αναφορικά με τη σπουδαία φωτογράφο **Ναν Γκόλντιν**, αλλά πηγαίνει πολλά βήματα πιο πέρα με το πορτρέτο μιας καλλιτέχνη και ακτιβίστριας, που συνδυάζει το ατομικό τραύμα με το συλλογικό και δείχνει τον τρόπο με τον οποίο η τέχνη μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Κάνει δηλαδή μια βαθιά πολιτική ταινία.

Για όσους τυχόν δεν τη γνωρίζουν, **η Ναν Γκόλντιν είναι ένας ζωντανός θρύλος της φωτογραφίας** και από τη δεκαετία του 70 αιχμαλωτίζει με το φακό καθημερινές, προσωπικές και πολύ προσωπικές στιγμές, δικές της, των συντρόφων της, των φίλων της και άλλων καλλιτεχνών, από τις συλλογικότητες και τις

υποκοουλτούρες, queer και μη, στις οποίες γαλουχήθηκε και έγιναν η δική της οικογένεια. Φωτογραφίες που ξεχειλίζουν από ωμή τρυφερότητα και άγρια ομορφιά, αφιερωμένες σε αυτούς που έζησαν και ζουν στο περιθώριο, που απαθανατίζουν το φαινομενικά ευτελές και το μετατρέπουν σε κάτι αποπλιστικά και καταλυτικά ανθρώπινο.

Εκτός, όμως, από αυτό η Γκόλντιν είναι και μια δυναμική ακτιβίστρια και συνιδρύτρια, μετά την εξάρτησή της από τα οπιοειδή που σχεδόν της στοιχίσαν τη ζωή, της οργάνωσης P.A.I.N (Prescription Addiction Intervention Now), η οποία έχει σκοπό, ανάμεσα σε άλλα, όχι μόνο να ενημερώνει για τους κινδύνους των φαρμακευτικών παρασκευασμάτων που προκαλούν τον εθισμό, κυρίως του OxyContin, το οποίο εγκληματικά χορηγούνταν αφειδώς για χρόνια οδηγώντας τελικά στο θάνατο δεκάδες χιλιάδες Αμερικανών, αλλά και να φέρει αντιμετώπιση με τη δικαιοσύνη την υπεύθυνη για την κρίση οικογένεια των δισεκατομμυριούχων φαρμακοβιομηχάνων Σάκλερ, που γνώριζε από την αρχή τις παρενέργειες αλλά φυσικά τις αποσιώπησε. Οι Σάκλερ, μάλιστα, ζήτησαν τα βρώμικα κέρδη τους με μια σειρά από γενναίες χορηγίες και δωρεές σε όλα σχεδόν τα σημαντικά μουσεία και ιδρύματα τέχνης των Η.Π.Α και διεθνώς. Κάτι έπρεπε να γίνει προκειμένου να αφυπνιστεί και κινηθεί ο καλλιτεχνικός και μη κόσμος. Και, ευτυχώς, η Ναν Γκόλντιν ήταν εκεί για να το κάνει.

Πάνω σε αυτό το δίπτυχο, η Πόιτρας χτίζει μεθοδικά και μαεστρικά κάτι παραπάνω από μια απλή ταινία τεκμηρίωσης για τον διάλογο του έργου της Γκόλντιν με όλο το πολιτισμικό και πολιτικό συγκείμενο της εποχής του, υπογραμμίζοντας τις αντιστοιχίες και τις αντηχήσεις που είχαν όλα τα δραματικά γεγονότα της ζωής της πάνω σε μια ούτως ή άλλως βαθύτατα προσωπική και βιωματική καλλιτεχνική δημιουργία και μετατρέπει τον ίδιο τον ακτιβισμό σε τέχνη μέσα από τις εμφανταστες δράσεις της οργάνωσης, συνθέτοντας τελικά έναν ύμνο για την αξία της συλλογικότητας και την μετουσίωση του τραύματος σε κινητήρια δύναμη για δράση και αλλαγή.

Τα τραυματικά παιδικά χρόνια στα βάθη της αμερικανικής suburbia και η αυτοκτονία της μεγαλύτερης αδερφής της Μπάρμπαρα, η οποία στιγματίσε τη ζωή και το έργο της, η φυγή από το σπίτι και η γνωριμία με μια ομάδα απόκληρων που έγιναν έκτοτε η νέα της οικογένεια, η συνάντησή με τον Τζον Γουόττερς και άλλες θρυλικές μορφές της underground σκηνής, οι κακοποιητικές σχέσεις και η σεξεργασία, η εκατόμβη του AIDS που αποδεκάτισε τους φίλους της, η αναγνώριση ενός έργου που απορρίφθηκε στην αρχή ως παρακμιακό, οι εξαρτήσεις και οι μάχες, ακόμα και ενάντια σε μία από τις πιο ισχυρές οικογένειες της Αμερικής που θα μπορούσε να στοιχίσει την καριέρα της, εν ολίγοις **«όλη η ομορφιά και η αιματοχυσία» μιας απίστευτης ζωής που συνεχίζει να παλεύει και να εμπνέει, κάνουν αυτό το ντοκιμαντέρ κάτι παραπάνω από σημαντικό. Το καθίστούν απαραίτητο.**

ΤΑΣΟΣ ΧΑΤΖΗΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗΣ

Laura Poitras

Παραγωγός και σκηνοθέτης, γεννήθηκε το 1964 στη Βοστώνη, Η.Π.Α. Για τις ταινίες της έχει κερδίσει 1 Βραβείο Όσκαρ, 46 ακόμη βραβεία και 64 υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: Όλη η ομορφιά και η αιματοχυσία (2022), Terror Contagion (Short 2021), The Year of the Everlasting Storm (2021), Project X (Short 2016), Risk (2016), Έντουαρντ Σνόουντεν: Citizenfour (2014), Death of a Prisoner (Short 2013), The Program (Short 2012), O'Say Can You See (Short 2011), P.O.V. (TV Series 2006–2010), Ο όρκος (2010), Πατρίδα μου, πατρίδα μου (2006), Flag Wars (2003).